

Άρθρο του Μιχάλη ΜΙΧΑΗΛ, Ανθυποπυραγού ε.α.

Μετά από 20 χρόνια συνεχόμενης υποχρηματοδότησης, υποστελέχωσης και έλλειψης μέσων, υποδομών, φιλότιμης προσπάθειας αλλά και υπομονής, η «ευκαιρία» που ωριμάζει χρόνο με τον χρόνο μέσα από την εφαρμογή των εγκληματικών τους πολιτικών στον τομέα της πυρασφάλειας και της δασοπροστασίας της χώρας, ήρθε σαν σοκ για όλη την ελληνική κοινωνία. Εκατόν δύο νεκροί, χιλιάδες κατεστραμμένες περιουσίες και δασικές εκτάσεις.

Το μόνο εμπόδιο που βρήκαν στην κοινή τους προσπάθεια όλα αυτά τα χρόνια, εκτός από τις ξεκάθαρες θέσεις και την κριτική του ΚΚΕ και των αγωνιστικών δυνάμεων μέσα στον χώρο του Πυροσβεστικού Σώματος, ήταν η ανυπολόγιστη στους σχεδιασμούς τους αυτοθυσία των πυροσβεστών, που ενώ μάτωναν με αλλεπάλληλους θανάτους, τραυματισμούς, απώλεια εργασιακών δικαιωμάτων και πάλευαν τις φλόγες σχεδόν με γυμνά χέρια, νηστικοί και διψασμένοι, δεν το έβαζαν κάτω.

Το ΚΚΕ όμως, έχοντας βαθιά επίγνωση αυτών των σχεδιασμών, είχε προειδοποιήσει αμέσως μετά την καταστροφή στο Μάτι, ότι όλοι τούτοι εδώ, που σήμερα δήθεν αφουγκράζονται τον θρήνο του λαού μας, θα αξιοποιήσουν τη μεγάλη καταστροφή για να ολοκληρώσουν τον στρατηγικό τους σχεδιασμό. Και επιβεβαιώθηκε γιατί το έπραξαν!

